

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 20 юни 2012 г. — Cascina Tre Pini s.s./Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare и др.

(Дело C-301/12)

(2012/C 258/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cascina Tre Pini s.s.

Ответник: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare и др.

Преюдициални въпроси

- I. 1. С оглед на правилното си прилагане, допускат ли членове 9 и 10 от Директива 92/43/ЕИО (¹) национална разпоредба (член 3, алинея 4-bis от ДПР № 357 от 1997 г.), която предвижда правомощие за регионите и автономните провинции служебно да предлагат преразглеждане на ТИО, без обаче да предвижда задължение за това в случай, че частните собственици на терени, включени в ТИО, мотивирано поискат упражняването на това правомощие, най-малко в случаите, в които частноправните субекти сочат настъпило влошаване на състоянието на околната среда в зоната,
2. с оглед на правилното си прилагане, допускат ли членове 9 и 10 от Директива 92/43/ЕИО национална разпоредба (член 3, алинея 4-bis от ДПР № 357 от 1997 г.), която предвижда правомощие за регионите и автономните провинции служебно да предлагат преразглеждане на ТИО, в резултат на периодически обсъждане, без да предвижда конкретен времеви цикъл на обсъждането (например двугодишен, тригодишен и т.н.) и без да предвижда осигуряването на публичност на периодичното обсъждане, поискано от регионите и автономните провинции, която да позволи на съответните засегнати лица да представят коментари и предложения,
3. с оглед на правилното си прилагане, допускат ли членове 9 и 10 от Директива 92/43/ЕИО национална разпоредба (член 3, алинея 4-bis от ДПР № 357 от 1997 г.), която предвижда, че преразглеждането на ТИО се извършва по инициатива на регионите и автономните провинции, без да предвижда право на инициатива на държавата, дори субсидиарно, в случай на бездействие на регионите или автономните провинции,
4. с оглед на правилното си прилагане, допускат ли членове 9 и 10 от Директива 92/43/ЕИО национална разпоредба

(член 3, алинея 4-bis от ДПР № 357 от 1997 г.), която предвижда правомощие за регионите и автономните провинции служебно да предлагат преразглеждане на ТИО, което е изцяло дискреционно и не съдържа задължение, дори и в случай че са настъпили — и надлежно са установени — замърсяване или влошаване на състоянието на околната среда?

- II. (...) Следва ли производството, предвидено от член 9 от Директива 92/43/ЕИО и уредено от националния законодател в член 3, алинея 4-bis от ДПР № 357/97, да се схваща като производство, което обезателно трябва да приключи с приемането на административен акт или като производство, при което това не е задължително. В този случай „като производство, което обезателно трябва да приключи с приемането на административен акт“ трябва да се схваща производство, което „при положение, че са налице необходимите предпоставки, се състои в изпращане на предложението на региона от министъра на околната среда и на опазването на територията на Европейската комисия“, без това да включва каквото и да било съображение дали то трябва да се схваща като производство, което може да се открие само служебно или и по искане на страните?

- III. 1. Допуска ли общностният правов ред и по-специално Директива 92/43/ЕИО законодателство на държава членка, което налага откриването на производството по декласифициране, както и приемането на допълнителни мерки за надзор и опазване, въз основа на сигнал от частноправно лице относно влошаване на състоянието на територията,
2. допуска ли общностният правов ред и по-специално Директива 92/43/ЕИО законодателство на държава членка, което налага откриването на производство по декласифициране на територия, включена в мрежа Натура 2000, за защита на частни интереси, които са изключително от икономическо естество,
3. допуска ли общностният правов ред и по-специално Директива 92/43/ЕИО законодателство на държава членка, което при наличие на инфраструктурни проекти от общ социален и икономически интерес, признати и от Европейския съюз, които могат да увредят естествени местообитания, признати по смисъла на Директивата, предвижда откриването на производство за декласифициране на територията, както и предприемането на всички компенсаторни мерки за осигуряване на цялостната кохерентност на мрежа Натура 2000.
4. допуска ли общностният правов ред и по-специално Директива 92/43/ЕИО законодателство на държава членка, което в областта на естествените местообитания признава за относими икономическите интереси на отделните собственици, като им позволява да сезират националния съд с оглед на разпореждане за ново определяне на периметъра на територията,

5. допуска ли общностният правов ред и по-специално Директива 92/43/ЕИО законодателство на държава членка, което предвижда декласифициране на територията при наличие на увреждане, причинено от човека, а не с естествен произход?

(¹) ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

**Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания)
на 29 юни 2012 г. — Metro Cash & Carry Danmark ApS/
Skatteministeriet**

(Дело C-315/12)

(2012/C 258/20)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Ответник: Skatteministeriet

Преюдициални въпроси

1. Следва ли Директива 92/12 (¹) и Регламент № 3649/92 (²) да бъдат тълкувани в смисъл, че ако при обстоятелствата в основата на главното дело търговец продава подлежащи на облагане с акциз стоки, освободени за потребление в тази държава членка, които се доставят от продавача в мястото на осъществяване на неговата търговска дейност на купувач с местоживееене в друга държава членка, без продавачът да оказва съдействие при предоставянето или организирането на транспортирането на тези стоки, този търговец следва да: i) извърши проверка, в рамките на която да установи дали подлежащите на облагане с акциз стоки се купуват, за да бъдат внесени във втората държава членка, и да ii) извърши проверка, в рамките на която да установи дали стоките следва да бъдат внесени за собствена консумация или за ползване с търговски цели?
2. При положителен отговор на първия въпрос и при обстоятелствата в основата на главното дело, при извършване на посочените проверки към момента на продажбата на подлежащите на облагане с акциз стоки следва ли търговецът да приложи установените презумпции относно намерението на купувача за ползване на закупените стоки?
3. При положителен отговор на първия въпрос, следва ли Директива 92/12 и Регламент № 3649/92 да бъдат тълкувани в смисъл, че при обстоятелствата в основата на главното дело посоченият в първия въпрос продавач трябва да откаже да удовлетвори желанието на купувача да закупи подлежащите на облагане с акциз стоки, ако купувачът не предложи да представи копие 1 от посочения в член 4 от Регламент № 3649/92 придружаващ документ, в случай че купувачът възнамерява да използва с търговски цели подлежащите на облагане с акциз стоки в държавата му по произход? Отговор на този въпрос е необходим и в случай че следва да се приложат посочените във втория въпрос

презумпции. При положителен отговор на първия въпрос, следва ли Директива 92/12 и Регламент № 3649/92 да бъдат тълкувани в смисъл, че при обстоятелствата в основата на главното дело посоченият в първия въпрос продавач трябва да откаже да удовлетвори желанието на купувача да закупи подлежащите на облагане с акциз стоки, ако купувачът не предложи да представи копие 1 от посочения в член 4 от Регламент № 3649/92 придружаващ документ, в случай че купувачът възнамерява да използва с търговски цели подлежащите на облагане с акциз стоки в държавата му по произход? Отговор на този въпрос е необходим и в случай че следва да се приложат посочените във втория въпрос презумпции.

4. Променя ли се правното положение след влизането в сила на Директива 2008/118 (³) и след отмяната на Директива 92/12, що се отнася до отговорите на въпроси 1—3, до които се стига въз основа на Директива 92/12?
5. Следва ли използваният в член 8 от Директива 92/12 (понастоящем член 32, параграф 1 от Директива 2008/118) израз „продукти, придобити от частни лица за свое собствено ползване“ да се тълкува в смисъл, че обхваща или че може да обхване покупки на подлежащи на облагане с акциз стоки при обстоятелствата в основата на главното дело? При отрицателен отговор на този въпрос, следва ли тогава покупките да се уреждат в съответствие с член 7 от Директива 92/12 и/или член 33 от Директива 2008/118?

(¹) Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти (ОВ L 76, 1992 г., стр. 1).

(²) Регламент (ЕИО) № 3649/92 на Комисията от 17 декември 1992 година относно опростения придружаващ документ за вътреобщностно движение на стоки, подлежащи на облагане с акциз, които са освободени за потребление в държавата членка на изпращане (ОВ L 369, 1992 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 162).

(³) Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12).

**Преюдициално запитване, отправено от Svea hovrätt
(Швеция) на 2 юли 2012 г. — Наказателно производство
срещу Daniel Lundberg**

(Дело C-317/12)

(2012/C 258/21)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea hovrätt

Страна в главното производство

Daniel Lundberg

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли изразът „превоз на стоки с нетърговска цел“ в член 3, буква з) от Регламент (ЕО) № 561/2006 (¹) да се тълкува в смисъл, че включва превоза на стоки, извършван от физическо лице във връзка с неговото хоби, което обаче частично се финансира с получено от външни лица или предприятия финансово подпомагане (спонсориране)?